

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 02-02-2021
Enhed: NAERSOM
Sagsbeh.: DEPAMLA
Sagsnr.: 2100421
Dok. nr.: 1549604

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 5. januar 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 561 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares af sundhedsministeren. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 561:

”Den 15 december 2020 oplyste spørgeren, at man på et hotel i Tåstrup ikke overholdt den isolation, man havde fået betalt af staten, fordi man var testet positiv for corona. Hvad gjorde ministeren og myndighederne ved disse oplysninger?”

Svar:

Regeringen har et meget stort fokus på, at smittede borgere og nære kontakter overholder anbefalinger om selvisolation, og hvad der kan gøres for at undgå episoder, som dem, der konkret henvises til i spørgsmålet.

Vi har derfor taget en række værktøjer i brug for at sikre, at smittede med COVID-19 og nære kontakter isolerer sig på relevant vis. Fx foretager Coronaopsporingen opfølgende isolationsopkald til alle smittede borgere med henblik på bl.a. at høre om den smittedes velbefindende og den smittedes overholdelse af selvisolationen. Hvis selvisolation ikke er mulig, opfordres borgeren til at kontakte kommunen om mulighed for støtte til selvisolation, herunder mulighed for at blive henvist til et isolationsophold på en kommunal isolationsfacilitet, hvor selvisolation kan gennemføres.

Endvidere kan kommunerne som noget nyt efter konkret aftale med Styrelsen for Patientsikkerhed få adgang til oplysninger om, hvem der er smittet i kommunen. Kommunen får på den måde blandt andet bedre mulighed for at støtte op om, at de smittede kan isolere sig, som de skal. Opgaven vedrørende henvisning af borgere til kommunale isolationsfaciliteter ligger som nævnt allerede i dag i kommunerne. Med oplysningerne om, hvem der er smittet i kommunen, har kommunerne nu bedre muligheder for at målrette de tilbud og opgaver, de allerede i dag har. Kommunernes konkrete bidrag vil afhænge af lokale forhold, men kan blandt andet bestå af opfølgende opkald til smittede. Der vil i den forbindelse særligt være fokus på, at kommunerne bistår Styrelsen for Patientsikkerhed i de tilfælde, hvor styrelsen ikke har kunnet få kontakt med de smittede.

Der overføres med de nye regler ikke tvangsbeføjelser til kommunerne, og det vil derfor fortsat kun være Styrelsen for Patientsikkerhed, som kan udstede påbud til personer, der uagtet rådgivning om selvisolation hjemme eller tilbud om frivillig indkvartering på en isolationsfacilitet, ikke overholder deres selvisolation. I stedet forudsættes en tæt dialog mellem Styrelsen for Patientsikkerhed og kommunerne i tilfælde, hvor kommuner får oplysninger om borgere, der ikke overholder deres selvisolation.

Hvis Styrelsen for Patientsikkerhed får oplysninger om, at en smittet ikke overholder sin selvisolation, vil Styrelsen for Patientsikkerhed – på et oplyst grundlag, og såfremt

styrelsen måtte finde, at betingelserne herfor er til stede, udstede påbud om selvisolation efter gældende lovgivning. Styrelsen foretager i ethvert tilfælde en konkret og individuel vurdering af, om det er tvingende nødvendigt at give påbud. Et påbud om isolation kan således alene iværksættes, såfremt formålet med isolation ikke kan opnås ved mindre indgribende midler, herunder ved frivillig isolation. Det er endvidere af betydning, hvem personen risikerer at smitte, hvis vedkommende forlader isolationsfaciliteten.

Dertil skal det nævnes, at kommunerne kan beslutte at tilbagekalde en borgers visitation til et isolationsophold, hvis borgeren ikke opfylder vilkårene for opholdet på isolationsfaciliteten. Dette kunne eksempelvis være relevant i tilfælde, hvor en kommune bliver bekendt med, at en borger bryder isolationen for at gå ud og handle, ikke overholder anvisninger for ophold på eventuelle fællesarealer og udendørsarealer, som er forbeholdt smittede gæster eller opholder sig uforholdsmæssig lang tid på isolationsfaciliteten. Det vil sige ud over den anbefalede isolationsperiode. Beslutter kommunen at trække visitationen tilbage, fx fordi borgeren ikke overholder vilkårene for opholdet ved ikke at overholde isolationen, eller fordi borgeren er rask og ikke har behov for fortsat isolation, vil kommunen kunne gøre borgeren opmærksom på, at borgeren skal forlade isolationsfaciliteten, samt at et eventuelt fortsat ophold sker til udgift for borgeren selv, da visitationen er bortfaldet, og kommunens betalingsforpligtelse dermed er ophørt.

Dette har vi i januar 2021 beskrevet og præciseret i et notat, som KL har formidlet til kommunerne, så de kender deres muligheder i forhold til at håndtere tilfælde som dem, der refereres til i spørgsmålet.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Anders Mose Lauridsen